

[NADGNIEWAĆ *vb pf*

inf nadgniewać.

Sł stp, Cn brak.

Obrazić, rozgniewać [kogo komu (=sobie)]: Nam to Káznodzieiom w głowę; ktorzy/ niechcąc łobie nikogo nádgniewać/ łzczekać czáfem nie vmiemy; á chlebem gębę zátkaną miwamy. HerbNauka m3v (Linde).

Formacje współrdzenne cf GNIEWAĆ.

Cf [NADGNIEWANIE]

FP